

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 stycznia 2017 r. powód K. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. W. kwoty 2500 złotych z tytułu odstąpienia powoda od umowy sprzedaży zawartej z pozwanym, dotyczącej silnika zaburtowego marki S. z uwagi na wady prawne, o których kupujący nie wiedział w dacie zakupu w dniu 9 maja 2016 r. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 2000 złotych tytułem odszkodowania z uwagi na to, iż powód w okresie letnim nie mógł korzystać z silnika, który został zabezpieczony przez prokuraturę, a kwota odszkodowania to koszt wypożyczenia silnika zaburtowego na okres 3 miesięcy w sezonie letnim.

Na terminach rozpraw w dniach 24 kwietnia 2017 r., 12 czerwca 2017 r., 7 sierpnia 2017 r., 6 listopada 2017 r., 7 maja 2018 r. powód popierał powództwo, natomiast pozwany wniósł o jego oddalenie w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 maja 2016 r. powód K. J. i pozwany Z. W. zawarli umowę sprzedaży używanego go silnika zaburtowego marki S. (...) (bezsporne) za cenę 2500 złotych (zeznania powoda k.80verte-81, k.101-102, wezwanie do zapłaty k.11-12, protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie k.2-3verte akt PR 2Ds. 446.2016, pismo Grupy (...) Sp. z o.o. z dnia 16.08.2017 r. dotyczące aukcji pozwanego (...) k.66). Po zakupie silnika powód udał się z nim do (...) serwisu (...) w W. przy ulicy (...), gdzie stwierdzono brak oznaczeń na silniku pozwalających na jego identyfikację. Brakowało tabliczki znamionowej z numerem seryjnym zarówno w miejscu widocznym na silniku jak i w miejscu ukrytym na bloku silnika – broku – zaślepce na której fabrycznie widnieją numery silnika. Silnik nie posiadał kluczyka pozwalającego uruchomić i wyłączyć silnik, a w jego miejsce zastosowano rozwiązanie w postaci obejścia zabezpieczenia. W toku oględzin w serwisie stwierdzono również zastosowanie niefabrycznego rozwiązania w postaci zamontowania dodatkowej instalacji elektrycznej umożliwiającej ładowanie zewnętrznego akumulatora (zeznania powoda k.80verte-81, k.101-102, protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie k.2-3verte akt PR 2Ds. 446.2016). Wobec stwierdzenia braków oznaczeń weryfikacyjnych na zakupionym silniku i podejrzeniu, że silnik ma wady prawne i może pochodzić z przestępstwa powód skontaktował się telefonicznie z pozwanym celem zwrotu silnika i odzyskania pieniędzy na co pozwany nie wyraził zgody. Jednocześnie pozwany polecił powodowi, że jeśli silnik ma wady prawne winien to zgłosić na policję (bezsporne zeznania stron, akta PR 2Ds. 446.2016), sam nie poczuwał się do odpowiedzialności za ewentualne wady prawne, gdyż silnik zakupił razem z łodzią około roku wcześniej co udokumentował umową kupna sprzedaży z dnia 23 czerwca 2015 r. (k.37). W dniu 13 maja 2016 r. powód udał do Komisariatu Policji w H., gdzie przyjęto od niego ustne zawiadomienie o przestępstwie i sporządzono protokół zatrzymania rzeczy, na podstawie którego w dniu 23 maja 2016 r. Prokuratura Rejonowa w M. M. wszczęła śledztwo w sprawie usunięcia w bliżej nieustalonym czasie oraz w bliżej nieustalonym miejscu znaków identyfikacyjnych silnika zaburtowego będącym przedmiotem postępowania. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 r. wydanym w sprawie (...)122/16 śledztwo zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa, a postanowieniem Prokuratury Rejonowej w M. M. z dnia 10 sierpnia 2016 r. wydanym w sprawie PR 2Ds. 446.2016 zdecydowano o przechowaniu dowodu rzeczowego w postaci silnika zaburtowego S. (...) w magazynie (...) do czasu przedawnienia karalności czynu tj. do dnia 2031 r. (bezsporne akta PR 2Ds. 446.2016). Wezwaniem do zapłaty z dnia 28 sierpnia 2016 r. powód powołując się na odstąpienie od umowy na podstawie art. 560 kpc wezwał pozwanego do zwrotu kwoty 900 złotych wynikającej z umowy kupna sprzedaży z dnia 9 maja 2016 r., kwoty 1600 złotych uiszczonej zaliczki związanych z zawarciem umowy oraz kwoty 2000 złotych tytułem odszkodowania za niemożność korzystania z zakupionego silnika w okresie letnim, która to kwota stanowi koszty wypożyczenia silnika na okres 3 miesięcy (wezwanie do zapłaty k.11-12), które zostało sprecyzowane na rozprawie w dniu 6 listopada 2017, że odszkodowanie oszacowane zostało jako miesięczny koszt wynajmu silnika oraz niedogodności z tym związane (k.80verte). W dniu 24 kwietnia 2017 r. na terminie rozprawy powód wręczył pozwanemu oświadczenie od umowy kupna sprzedaży silnika zaburtowego S. (...) zawartej w dniu 9 maja 2016 r. (kopia oświadczenia k.23).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W tym stanie rzeczy stronę powodową obciążał obowiązek wykazania okoliczności z których wywodzi roszczenia jak i ich wysokość.

Artykuły 560 oraz 561 kc zawierają katalog uprawnień kupującego z tytułu rękojmi za wady rzeczy. Artykuł 560 § 1 kc określa dwa uprawnienia – oświadczenie o odstąpieniu od umowy, które nie przysługuje kupującemu, jeżeli wada jest nieistotna – art. 560 § 4 kc oraz oświadczenie o obniżeniu ceny wynikające z art. 560 § 3 kc. Artykuł 560 § 1 kc określa także obowiązki sprzedającego, który może niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymienić rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo wadę usunąć.

W ocenie Sądu udowodniono, że w dacie zawierania umowy kupna sprzedaży silnika zaburtowego S. (...) powód nie posiadał wiedzy o wadach silnika, które ujawniły się w momencie wykonania przeglądu silnika w autoryzowanym serwisie po jego zakupie. Zarówno powód i pozwany w swoich zeznaniach potwierdzili, że w dacie umowy nie znali się na silnikach z tym, że pozwany posiadał wiedzę, że stan techniczny silnika jest nienajlepszy, co wynika z treści zeznań złożonych po odebraniu przyrzeczenia (k.81) Po ujawnieniu usterek silnika w postaci braku fabrycznych oznaczeń, braku stacyjki i kluczyka do uruchamiania i wyłączania silnika oraz stwierdzeniu pozafabrycznych przeróbek instalacji elektrycznej, a także wobec stanowiska pozwanego, że wady te nie są istotne by obowiązany był on je usuwać, nie wspominając o zwrocie powodowi pieniędzy w zamian za zwrot silnika obarczonego wadami, spełnione zostały przesłanki z art. 560 § 1 kpc do odstąpienia przez powoda od umowy z dnia 9 maja 2016 r.

Zgodnie z treścią art. 576 kpc do wykonywania uprawnień z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej stosuje się przepisy art. 568 § 2-5, z tym że bieg terminu, o którym mowa w art. 568 § 2, rozpoczyna się od dnia, w którym kupujący dowiedział się o istnieniu wady (...). Ponadto jak wynika z treści art. 568 § 2 kpc zdanie pierwsze roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady (...), natomiast § 3 tegoż przepisu precyzuje, że w terminach określonych w § 2 kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

Odnosząc się do powyższych uregulowań należy uznać, że roczny termin dla powoda do złożenia oświadczenia pozwanemu o odstąpieniu od umowy kupna sprzedaży silnika z dnia 9 maja 2016 r. został zachowany. Oświadczenie w tym przedmiocie zostało skutecznie złożone w dniu 24 kwietnia 2017 r. na rozprawie (protokół k.27 i kopia oświadczenia k.23), przed upływem roku od daty zawarcia umowy i stwierdzeniem wad silnika w autoryzowanym serwisie.

W kwestii ustalenia kwoty roszczenia w zakresie ceny zakupu silnika Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, który wskazał, silnik kupił za kwotę 2500 złotych, a kwota z umowy 900 złotych została wpisana w treści umowy przez pozwanego (zeznania powoda k.80verte-81, k.101-102). Fakt zakupu przez powoda silnika za cenę 2500 złotych potwierdzają także spontaniczne zeznania powoda złożone na Komisariacie Policji w H. w dniu 3 maja 2016 r., w protokole o przyjęciu ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k.2-3verte akt PR 2Ds. 446.2016), wezwanie do zapłaty z dnia 28 sierpnia 2016 r. (k.11-12), a także pismo Grupy (...) Sp. z o.o. z dnia 16.08.2017 r. dotyczące aukcji pozwanego (...) z którego wynika, że cenę sprzedaży silnika w dniu 18 stycznia 2016 r. pozwany ustalił na kwotę 2800 złotych (k.66). Zatem kwota sprzedaży silnika z umowy 900 złotych, trzykrotnie niższa od kwoty z ogłoszenia jest dla Sądu niewiarygodna tak samo jak zeznania pozwanego w tym zakresie. Zeznania żony pozwanego uznane zostały za nieistotne, albowiem wynika z nich, że świadek nie znała kwoty transakcji.

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania kwoty 2000 złotych tytułem odszkodowania za niemożność korzystania z zakupionego silnika w okresie letnim, która to kwota stanowiła według pozwu i wezwania do zapłaty koszty wypożyczenia silnika na okres 3 miesięcy, które to stanowisko zostało sprecyzowane na rozprawie w dniu 6 listopada 2017, że odszkodowanie oszacowane zostało jako miesięczny koszt wynajmu silnika oraz niedogodności z tym związane (k.80verte). Powód poza twierdzeniami z pozwu i na rozprawie w żaden sposób nie udokumentował

poniesionych kosztów wynajmu silnika, a ponadto nie wskazał jaka kwota odszkodowania wynika z niedogodności poniesionych w związku z wynajmem silnika i na jakiej podstawie została oszacowana.

Sąd nie orzekł o odsetkach za opóźnienie z uwagi na brak żądania w tym zakresie.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na treści art. 98 k.p.c. i obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w kwocie 629 złotych. Na koszty procesu w łącznej kwocie 1142 złotych złożyła się opłata od pozwu w kwocie 225 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 złotych, które w toku procesu w całości poniosła strona powodowa. Powód wygrał proces w 55 procentach, a przegrał go w 45 procentach, zatem po zsumowaniu wszystkich kosztów poniesionych w sprawie i ich stosownym rozdzieleniu pomiędzy strony procesu, pozwany winien jest zwrócić powodowi orzeczoną w wyroku kwotę.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w wyroku.